

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1136/2006 ⁽¹⁾ κατά το μέρος που επιβάλλει στην αναιρεσειούσα δασμό για την παραγωγή αφιδοειδών μηχανισμών με μοχλίσκο καθ' υπέρβαση του ποσού που θα καθίστατο απαιτητό εάν δεν είχε λάβει χώρα η επικρινόμενη προσαρμογή της τιμής εξαγωγής·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσειούσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προσδίδει το προσήκον έννομο αποτέλεσμα στην έννοια της κανονικής αξίας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε. Κατά συνέπεια, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίνεται εσφαλμένως ότι η ανάλογη κανονική αξία που έχει καθοριστεί κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής αντιστοιχεί απαραίτητως στο στάδιο κατά το οποίο τα επίμαχα προϊόντα εξέρχονται από την αλυσίδα παραγωγής στην Κίνα, καίτοι διαπιστώνεται, στην ίδια την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι τα γενικά και διοικητικά έξοδα και τα έξοδα πωλήσεως (ΓΔΕΠ) βαρύνουν όχι την εταιρία που εδρεύει στην Κίνα, αλλά συνδεδεμένες εταιρίες που εδρεύουν σε χώρα με οικονομία αγοράς, δηλαδή το Χονγκ Κονγκ. Από την εσφαλμένη αυτή κρίση προκύπτει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, όπως τροποποιήθηκε, καθόσον κρίνεται ότι η προσαρμογή της τιμής εξαγωγής, στην οποία προέβησαν τα όργανα, συνίσταται στη μείωση των ΓΔΕΠ και των κερδών των συνδεδεμένων εταιριών που εδρεύουν στο Χονγκ Κονγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1136/2006 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές αφιδοειδών μηχανισμών με μοχλίσκο, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 205, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 56, σ. 1.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-512/09)

(2010/C 37/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ηρώ Δημητρίου και Α. Μαργέλης)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/66/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6^{ης} Σεπτεμβρίου 2006 σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στήλων και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ η εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/66/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 26 Σεπτεμβρίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-513/09)

(2010/C 37/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και A. Marghelis)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στήλων και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ ⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις που τυχόν θέσπισε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/66/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 26 Σεπτεμβρίου 2008. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει ακόμη όλα τα αναγκαία μέτρα για την εν λόγω μεταφορά ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 266, σ. 1.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-518/09)

(2010/C 37/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: I.V. Rogalski και P. Guerra e Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία,
 - μη διακρίνοντας στον νόμο της μεταξύ εγκαταστάσεως και πρόσκαιρης παροχής υπηρεσιών, όσον αφορά τις δραστηριότητες συναλλαγών επί ακινήτων κτηματομεσιτικών επιχειρήσεων και διαχειριστών ακινήτου περιουσίας·
 - επιβάλλοντας στις κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις και στους διαχειριστές ακινήτου περιουσίας άλλων κρατών μελών την υποχρέωση να εγγραφούν ως πλήρη μέλη του Instituto da Construção e do Imobiliário (στο εξής: InCI, I.P.), για να παράσχουν παροδική υπηρεσία·
 - επιβάλλοντας στις κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις και στους διαχειριστές ακινήτου περιουσίας άλλων κρατών μελών την υποχρέωση να ασφαλίζονται για την ευθύνη που ανακύπτει από την άσκηση της δραστηριότητας σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο·

— επιβάλλοντας στις κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών την υποχρέωση να διαθέτουν ίδιο θετικό κεφάλαιο σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο·

— υποβάλλοντας τις κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις και τους διαχειριστές ακινήτου περιουσίας άλλων κρατών μελών πλήρως στον πειθαρχικό έλεγχο του InCI, I.P.,

παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ·

— και ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας αφενός στις κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις την αποκλειστική άσκηση της δραστηριότητας αυτής αποκλείοντας τη διαχείριση ακινήτων για λογαριασμό τρίτου, αφετέρου δε στους διαχειριστές ακινήτου περιουσίας την αποκλειστική άσκηση της δραστηριότητας διαχειρίσεως ακινήτου περιουσίας, παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από το πορτογαλικό σύστημα μεσιτείας ακινήτων και διαχειρίσεως ακινήτου περιουσίας προκύπτουν αναρίθμητοι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

Απαξ αφορούν ακίνητα κείμενα στην Πορτογαλία, οι δραστηριότητες μεσιτείας ακινήτων και διαχειρίσεως ακινήτου περιουσίας επιχειρήσεων που έχουν την πραγματική τους έδρα ή κατοικία σε άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον πορτογαλικό νόμο.

Ο πορτογαλικός νόμος ορίζει 7 προϋποθέσεις για την πρόσβαση στη δραστηριότητα μεσιτείας ακινήτων. Ορίζει 4 προϋποθέσεις για την πρόσβαση στη δραστηριότητα διαχειρίσεως ακινήτου περιουσίας.

Οι προϋποθέσεις ως προς το υποκείμενο του αιτούντος την άδεια είναι περιοριστικές.

Η προϋπόθεση ως προς την ικανότητα ασκήσεως του επαγγέλματος είναι επίσης περιοριστική.

Οι πορτογαλικοί κανόνες για τη μεσιτεία και τη διαχείριση ακινήτου περιουσίας δεν αντιστοιχούν στην παραδοσιακή μεσιτική δραστηριότητα. Αντί μεσιτείας, έχουμε πρακτορία.

Η υποχρέωση να συνάπτεται η ασφάλιση της επαγγελματικής ευθύνης σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό.